

## ZIEMAS FESTIVĀLS—VIESI NO LATVIJAS

Adelaidē Jaunais Rīgas teātris  
4., 5. jūlijā.

Ir sena patiesība, ka bērni labprātāk mācās, ja skolotājs iemanto viņu uzticību, un mācīšanos padara par spēli. Skolotāja Jāpa klasē bērni uzsūc zināšanas gandrīz nemanot, pie reizes saņemdami ne tikai formālu izglītību, bet arī audzināšanu. Tās, protams, ir divas dažādas lietas.

Kaspara Znotiņa enerģija ir apbrīnojama, bet viņš spēlē tikai vienu lomu. Cik daudz vairāk enerģijas vajag Gunai Zariņai, kas attēlo veselu klasi?! Katram bērnam sava balss, savs akcents, savas kustības. Aktieri aizmirst sevi un pilnīgi iedzīvojas savās lomās, aizraudami sev līdz Adelaides latviešu skolas bērndaržniekus, kas sajūsmā dancoja pa zāles priekšu, paklausot mūzikai. Pat citkārt nemierīgi skolēni skatījās, acis nenolaiduši, uz notikumiem skatuvē.

Un sajūsmināti un aizrāvušies bija arī pieaugušie, jo šī luga nav tikai bērniem. Katrs tanī var atrast kaut ko, kas liek padomāt par dzīvi. Protams, palīdz fakts, ka luga ir komēdija—skolotājs Jāps turpat uz skatuves uzvelk kleitu, lai demonstrētu kādu mācības punktu, un beidzamā skatā uznāk peldbiksēs (Adelaides ziemā---brrr!), jo vasa-

ras brīvdienu sākumā ved savu klasi uz peldbaseinu. "Mister Universe" viņš nav, ko komentē viņa paša skolnieki, pasmiemdamies par viņa baltām, tievām kājām un spalvaino puncu. Skats ar "vistu", ko kāds bērns ir atnesis uz skolu dabas zinības klasei, savā chaosā iesaista arī publiku. Taču divu, citkārt palaidnīgu zēnu atrisinājums situācijai, kad izrādās, ka kādai meitenītei nav māte, kurai mātes dienā zīmēt kartiņu, lika man kaklā savilkties kamolam. Nedomāju, ka biju vienīgā.

Jāizteic komplimentī Inesei Paklonei, kas lugu tulkojusi no holandiešu uz latviešu valodu. Tik skaists, brīvs tulkojums un tad vēl angļu valoda uz ekrāna, arī brīva, ērta, skolniekiem piederīga. Prieks klausīties un lasīt. Subtitri no sākuma palīdzēja visiem, jo bija pagrūti dzirdēt tekstu Tālavas lielajā plašumā. Mūsu lielā zāle kļuvusi pašiem latviešiem par lielu.

Ar samērā skopu skatuves inventāru (dažām spēlmanām, istabas puķēm podos, lielu rakstāmgaldu un balto tāfeli), spraigu tekstu un iejūtīgu spēli aktieri atbrīvoja publikas fantāziju un ļāva dzīvot līdz visām situācijām. Mazbērna vannīņa kā peldbaseins, ar visu ūdeni, parāva visiem smieklus. Un tās tievās, baltās kājas.....!

IMANTA ZIEDOŅA MĪLAS  
LIRIKA—AR MŪZIKU

Viljams Šekspīrs savu lugu "Divpadsmitā nakts" sāk ar vārdiem: "If music be the food of love, play on." ("Ja mīlestība barojas no mūzikas, tad spēlējiet!") Svētdienas pēcpusdienā, ALB Literārās pēcpusdienas ietvaros, klausījāmie izcīlu mīlas dzejas un mūzikas saliedējumu. Adelaides simfoniskā orķestra čellists Ewan Bramble spēlētās J. S. Bacha čellu svītas mijās ar Imanta Ziedoņa mīlas liriku tik saskanīgi, ka varētu domāt, tie rakstīti vienlaikus, nevis vairāku gadsimtu atstatumā. Čella tembrs vispār ir vistuvāk cilvēka balsij, un tādēļ, piemērots mīlas izpausmei. Bacha mūzika ir pārļācīga.

Atkal jāapbrīno Kaspara Znotiņa atmiņa un interpretācija, jo tekstu atcerēties palīdzēja tikai mazi špikerīši. Pirmā rindā sēdošai dāmai acīs skatoties, viņš par mīlu runāja tik izjusti un tieši, ka varēja ticēt tas domāts tikai viņai un nevienai citai, līdz mirklim, kad viņa acīs aizslīdēja jau līdz nākamai. Taču tomēr aktieris!

Ziedonis par mīlu runā puķu valodā, puķu simbolikā un vispār, caur dabu. Kā uzied un nozied vasara, tā uzplaukst un nokalst arī mīlestība, jo runāšana, kas sākumā iet caur skaisiem vasaras ziediem, nonāk līdz nātrēm, un beigās paliek tikai leduspuķes un sausās salmenes. Nepārprotama simbolika. Laimīga mīlestība ir skaisti ziedi, bet nelaimīga - ir inde! Mūziku piespēlēja jautru vai meditātīvu, tik ļoti piemērotu katram dzejolim. Kad runa bija par zaļumballi - vasara ir visu puķu zaļumballe - tad Bacha mūzika dejojā. Dzeju skaļi runātu klausīties ir pavisam cita bauta, nekā pašam pie sevis to klusi lasīt, un rodas skaidrāka saprašana.

Otrā daļā bija izvilkumi no Ziedoņa prozas, rakstītu sadarbībā ar Noru Ikstenu, no viņa bērības atmiņām. Stāsts par ēzēlīti lieliski saskanēja ar Prokofjeva mūziku. Paldies abiem māksliniekiem par aizkustinošu, saskaņotu un vienreizēju priekšnesumu.

Gunta Rudzītis

## Ārlietu ministrs Sidneijā



No kreisās: Latvijas ārlietu ministrs Edgars Rinkēvičs, SLB Valdes priekšnieks Jānis Grauds un Latvijas goda konsuls Aldis Birzulis. Foto: Juris Krādziņš.

Uzzinājis par Latvijas ārlietu ministra Edgara Rinkēviča negaidīto ierašanos Austrālijā pēc kādas nedēļas, lai satiktos ar Austrālijas ārlietu ministri, goda konsuls Aldis Birzulis ātri noorganizēja Sidnejas latviešu satikšanos ar viņu regulārās ceturtdienas pusdienas ietvarā. Kopā ar ministru delegācijā piedalījās Eduards Stiprais, valsts sekretāra vietnieks - politiskais direktors; Ivita Burmistre, ekonomisko attiecību, tirdzniecības un attīstības sadarbības direkcijas vadītāja; Inga Ozola, ministra biroja vadītāja vietniece; Mārtiņš Drēģeris, ministra padomnieks un Judīte Dobeļe, Āzijas, Āfrikas un Okeānijas nodaļas vadītāja.

Sakarā ar ierašanās laika maiņu delegācija netika apmeklētājus un arī Latviešu namā 18. jūnijā ieradās ar nokavēšanos. Tur delegāciju sagaidīja Baltajā zālē jau ieradušies pusdienu apmeklētāji, un Aldis Birzulis viņus iepazīstināja ar delegācijas locekļu vārdiem.

Savukārt SLB priekšnieks Jānis Grauds apsveica delegāciju ar ierašanos šajā namā un aicināja to iepriekš aplūkot nama sarīkojumu zāli.

Pusdienu galdi bija klāti Mārtiņa Siliņa zālē, kur vispirms runāja ministrs Edgars Rinkēvičs, izteikdams savu prieku par viesošanos Sidneijā, kur viņš esot pirmo reizi un nožēloja, ka šī viesošana ir tik īsa. Tikies ar ministriem Austrālijā, lai pārrunātu par politisko un ekonomisko sadarbību. Viņš zinot, ka Austrālijas latvieši gaidot Latvijas vēstniecības atvērša-

nos. Tā noteikti ir plānota, bet kādu laiku vēl jāpagaida. Patlaban pamatuzdevums ir valsts drošības stiprināšana, jo Krievijas rīcība ir agresīva. Latvija patlaban ir prezidējošā valsts Eiropas Savienībā. Paldies arī konsulam par darbu. Bet tik lielu zāli, kā Sidneijā, viņš neesot redzējis ne Amerikā, ne Kanadā.

Sekoja jautājumi. Vispirms Jānis Ronis jautāja par Vienotības partijas sadarbību ar Zaļo partiju, kam atbildēja, ka tā ir nepieciešamība, jo citādi nevar izveidot koalīciju valdībai.

Andrejs Mednis jautāja, vai Austrālijas sadarbība ar Ķīnu iespaido sakarus starp Austrāliju un Latviju. Atbilde nē, jo Latvija arī vēlētos brīvas tirdzniecības līgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju. Nemot vērā stāvokli ar Krieviju, vēlas attiecības ar Austrāliju un Ķīnu.

Uz Valža Krādziņa jautājumu, vai grieķu attiecības ar Eiropas Savienību iespaidos Latviju, bija atbilde, ka grieķu valdība strīdas ar Eiropas Savienību naudas jautājumos, bet pēc tam, kad grieķu ministru prezidents aizbrauca uz Krieviju, viņš atgriezās ar tukšām rokām, jo krieviem pašiem ir grūts ekonomiskais stāvoklis. Visas 28 Eiropas Savienības valstis nobalsoja par sankcijām pret Krieviju un paredz, ka nākošo pirmdien (22. jūnijā) Luksemburgā sankcijas apstiprinās.

Ināra Graudiņa pieminēja, ka Rīgā arhitekti nevēloties Okupācijas mūzeja pārbūvi, jo baltā nama piebūve sabojāšot Strēlnieku laukumu, un melnais nams esot kultūras piemineklis, kur kādreiz bijis revolūcijas un strēlnieku mūzejs. (Turpinājums 8. lpp.)



Astra Kronīte pateicas visu klausītāju vārdā abiem māksliniekiem - Kasparam Znotiņam un Ewan Bramble - par aizkustinošo pēcpusdienas priekšnesumu. Foto: Imants Kronītis.

## Dārgie lasītāji!

Austrālijas Latvietis neiznāks šī gada 29. jūlijā un 5. augustā. Redakcija